

10 mrtvih, 52 jih pogrešajo silnem jezerskem viharju

Har je prelomil clevelandsko tovorno ladjo na dvoje. Več jezerskih parnikov je vihar vrgel na pečine. Pogrešajo tudi nekaj ribiških čolnov. Obrežne stražne ladje hite na pomoč.

Na dvanaest mornarjev je že metala v zrak signale za pomoč, da so utonili in 70 jih pošilja v silnem viharju, ki je silil v jezeru Michigan, se tudi še ni sta vrnila. Na enem so trije možje, na drugem pet.

Iz Minnesote se poroča, da je v viharju umrlo devet lovcev, ki so šli na divje race. Iz Illinois se tudi poroča, da pogrešajo šest lovcev.

Najbolj je razsajal vihar v severnem delu jezera Michigan, kjer je divjal veter 78 milj na uro in premetaval ladje kot lupine po vodi. Poleg gori omenjenih ladij so prišli klici na pomoč še od šest drugih tovornih ladij iz raznih krajev Michigankega jezera. Obrežne stražne ladje hite na pomoč na vse kraje, odkoder so dobile radio klice na pomoč.

Dva ribiška čolna, ki sta

Članom se obeta zelo dober lov

Columbus, O. — V petek opoldne prične v državi Ohio lov na fazane, grouse in ogrčarjebico. Prvi dan bo lov od opoldne do petih popoldne, potem pa vsak dan od 7:30 do petih popoldne. Zajemati sme narestiti vsak dan v lov nanje bo odprto do 1. decembra 1941. Fazana se sme loviti dva, v posesti pa ne sme imeti več kot štiri. Lov je odprto do 30. novembra. Zajemati sme obeta dober lov na fazane. Državni urad za divjačine naznanja, da so fazanov dvakrat toliko letos kot lani. Letos so jih spustili v gmaglino 71,000 in koliko je pa še ostalo od lani!

Letos pa letos ni toliko kot lani. Kriva temu je mokra in hladna pomlad. Letos je država imela dva dni na teden "praznina" za zajce in fazane, kot je bilo lani. Letos bo zopet lov na fazane, razen, seveda, ob neobstoju fazanov.

Indijanci imajo managerja
Clevelandski žogometni klub "Indians" je dobil večeraj novega managerja, Rogerja Peckina, ki je bil manager tega kluba leta 1933. Toda takrat je bil manager tako slabo, da je javnost zahtevala, naj ga odstranijo. V resnici pa ni bil manager kriv, ampak igralci. Indijanci upajo, da bodo letos dobiti zmago z novim managerjem.

TRI VEČER BO VSE DRVELO V NEWBURG

Tri večer se prične pri fari Lovrenca bazar, kakršnih še ni imela naša newburška fara. Bazar bo v obširnem prodajnem prostoru pod novo cerkvijo. Vse, kar se ga bo dobilo na tem bazarju je rabljivo in tako, da bo vsak vesel, ki ga dobi. Zaprta bodo nosila ponujat od hiše, ampak morate sarkastično ponj na bazar. Tam bo vsa stvar na razpolago, da sami izberete. Kar je še posebno vredno koristno je to, da si na tem rovu.

TOLAZBA OD VOJNE PRIZADETIM

Usmiljenke hodijo v Londonu od hiše do hiše, tolažijo in pomagajo, kjer le morejo, da tako lajšajo gorje ljudem, ki so izgubili v bombnih napadih vse.

Razstrelbe v ameriških tovarnah so zahtevale 13 človeških žrtev

Včeraj so se pripetile tri razstrelbe skoro ob istem času na raznih krajih, ki so zahtevale več človeških žrtev in napravile ogromno škodo na podjetjih. Vsega skupaj je bilo ubitih v eksploziji trinajst oseb.

V Woodbridge, N. J. je nastala razstrelba v United Railway Signal Co., ki je popolnoma razdejala tovarno. Najmanj sedem oseb je bilo pri tem ubitih, večina deklet. Tovarna je izdelovala signalne rakete za železnice. Ranjenih je bilo pa nad 25 oseb, od katerih se jih več bori s smrtjo. Tovarna je imela 15 poslopj, toda po eksploziji je ostala samo od enega poslopja še polovica.

Druga razstrelba se je pripetila v New Castle, Pa., kjer so bile ubite tri osebe pri Burton Powder Co.

Tretja razstrelba je bila v Trojan Powder Co. pri Allentown, Pa. Tri osebe so bile ubite. Vladna tajna policija preiskuje, če ni bila na delu sabotaza.

Sneg napovedujejo
Za kraje ob Velikih Jezerih napovedujejo nekaj snega za sredo in četrtek.

Zastopnica za Novi svet

V Clevelandu se nahaja Mrs. Mary Blai iz Chicaga, ki je zastopnica za mesečno revijo "Novi svet." Obenem z novimi naročniki nabira Mrs. Blai tudi podatke o zgodovini naših pionirjev, ki jih Novi svet priobčuje. Koncem tega meseca se konča kampanja za nove naročnike. Torej kdor se namerava naročiti na Novi svet, naj to stori tekom te kampanje. Mi to poljudno in bogato opremljeno revijo toplo priporočamo našim ljudem. Mrs. Blai stanuje pri družini Tutin, 6001 Luther Ave., ter rojakom priporočamo, da ji gredo po možnosti prijazno na roke.

Ena sama ladja je rešila 29 ladij pred nemškimi torpedi

London, 12. nov. — Vsa Anglija danes slavi in občuduje hrabrost posadke oborožene trgovske ladje Jervis Bay, ki se je postavila po robu nemški križarki toliko časa, da se je rešilo 29 izmed 38 angleških trgovskih ladij, ki so vozile blago v Anglijo. Nemška bojna ladja je zalotila skupino 38 angleških ladij 5. novembra na Atlantiku. Nemci so odprli topovski in torpedni ogenj na angleške ladje. Toda predno je mogel Nemec napraviti kaj več škode, je zaplula Jervis Bay, ki je spremljala angleško trgovsko brodovje, proti Nemcu in se spustila ž njim v boj.

Dve uri je trajal boj in ta čas so dobile ostale angleške ladje priliko, da so se razkropile na vse strani in ušle. Jervis Bay je streljala na nemško ladjo še potem, ko je gorela in prav do zadnjega, predno se je potopila. Od posadke te ladje jih je pobral 65 neki švedski tovorni parnik, za ostale se pa ne ve, kaj je z njimi.

Nemci so pred nekaj dnevi prinesli v javnost vest, da so potopili vseh 38 ladij, toda kot poroča angleška admiraliteta, se jih je rešilo 29, ki so vse srečno dospеле v razna pristanišča.

Cleveland brez stavke

Delavci pri Royal Brass Mfg. Co., 1420 E. 43. St., ki so bili na stavki od 8. oktobra, so se poravnali z delodajalci in v četrtek se vrnejo na delo. Dobili so boljše plačo. Tako ni v Clevelandu danes nobene stavke. Vladni posredovalni urad je v zadnjih 6 tednih poravnal tukaj 12 stavk.

Pred odhodom na jug

Mrs. Helen Terbič iz 14402 Sylvia Ave. pozdravlja pred odhodom v Florido vse svoje prijatelje in prijateljice.

Premeten tat!

Indianapolis, Ind. — Nek uzmovih je hotel po vsej sili imeti lepo žensko obleko. Najbrže ne zase, ampak za kakšno žensko stvarco, ki se ji je hotel prikupiti. Ker pa je "pošten" in ni hotel, da bi mu kdo očital, da je obleko ukradel, je napravil takole. Vlomil je v trgovino z moškimi oblekami, Roger Kiley. Tam je ukradel lepo moško obleko. Potem je šel pa ž njo v trgovino z ženskimi oblekami, George Dean, si tam izbral lepo žensko obleko, jo lepo zavil in odnesel, a v zameno je pustil tam moško obleko, ki jo je ukradel pri Kileyu. Še so "pošteni" tatje na svetu!

Italijanska letala nad jugoslovanskim ozemljem

Belgrad. — Vse vzdolž južne jugoslovanske meje so se v ponedeljek glasile svarilne sirene in jugoslovanska bojna letala so se dvignila, ter zasledovala tri italijanske bombnike, ki so leteli nad jugoslovanskim ozemljem v smeri proti zahodu. Jugoslovanske protizračne baterije so začele streljati na Italijane, toda brez uspeha, ker so Italijani leteli previsoko.

Italijani so leteli prav nad vasi Bozdanci in Smokvica v Jugoslaviji in vaščani so se naglo poskrili, ker so imeli še v spominu bombardiranje Bitolja pred nekaj dnevi. Ko so se dvignila jugoslovanska letala, so Italijani naglo krenili proti jugozahodu.

Jugoslavija je poklicala rezervno vojsko in peti kor, ki sta nastanjena v južni Srbiji. Jugoslavija je ojačila armado od 500,000 na 600,000 mož.

13 letna žena se je naveličala moža

Concord, N. C. — Daisy Brock, stara 13 let, poročena samo devet dni, se je že naveličala zakonskega življenja. S pomočjo svojega očeta je zaprosila sodnijo za razporočo. Povedala je, da jo je njen mož, Albert Brock, prisilil, da je navedla svojo starost kot 18 let, ko sta zaprosila za poročno dovoljenje. Poročila sta se 5. oktobra. Čez devet dni je bila pa že sita sladkosti zakonskega življenja.

Iz bolnišnice

Mr. Joseph Zabukovec se je vrnil iz bolnišnice ter se je začelno nastanil pri svojem sinu na 817 E. 88. St., suite 3. Joe bo moral biti še par mesecev pod zdravniško oskrbo. Prijatelji ga sedaj lahko obiščejo na gornjem naslovu.

Štorklja nosi

Pri družini Mr. in Mrs. Frank Doles, 6212 Carl Ave. se je oglašila štorklja in pustila za spomin sinkota-prvorojenca, Materino deklško ime je bilo Ana Luzar iz 1035 E. 69th St. Naše čestitke!

Obiščite razstavo

Ves ta teden se vrši razstava slik pokojnega slovenskega umetnika Gregorja Peruška v SND. Vsak večer je tudi prirejen kak poseben program. Narod je prijazno vabljen, da obišče razstavo en ali drugi večer.

V Berlinu se bodo sklepale važne stvari med osiščem in Rusijo

Ruski komisar Molotov je bil v Berlinu lepo sprejet, toda ne s posebnim sijajem. Hitler bo skušal pridobiti Rusijo, da se priklupi nemško-italijanski-japonski zvezi. Od teh razgovorov je odvisno, če bo Rusija dovolila osišču pohod na Balkan.

Berlin, 12. nov. — Par ur zatem, ko je došel ruski premier Molotov v Berlin, ga je sprejel Adolf Hitler v avdienci. Še poprej se je pa Molotov posvetoval z nemškimi zunanjim ministrom von Ribbentropom. Molotov sicer ni bil sprejet s kakimi posebnimi fanfarami, toda pri sprejemu se je opazilo, da v Berlinu polagajo na obisk ruskega premierja veliko važnost. Sprejem je bil do pičice tak, kot ga je bil deležen nemško zunanji minister von Ribbentrop v Moskvi lansko leto.

Molotovu so odkazali stanovanje v palači Bellevue. Na vsej poti od kolodvora ni bilo opaziti na hišah nobenih zastav. Na trgu pred državno kancelarijo se je zbrala velika množica naroda, toda med nje niso razdelili papirnatih zastav, kot se je to zgodilo 27. septembra, ko je bila podpisana zveza med Nemčijo, Italijo in Japonsko.

Z Molotovom je dospelo iz Moskve 33 zastopnikov industrije, vojaških in zrakoplovnih izvedencev. Japonsko časopisje piše, da je važno za Nemčijo in Italijo, da si zagotovita Rusijo, predno jo pridobita na svojo stran Anglija in Zed. države.

Turško časopisje pa piše, da je šel Molotov v Berlin samo zato, da se dogovore tam glede pohoda Nemčije na Balkan, kjer bo priskočila na pomoč Grčiji. Turčija misli, da je dala Rusija Turški velik udarec s tem, ker je šel Molotov v Berlin. Nemško časopisje pa piše, da je obisk ruskega premierja v Berlinu velik udarec za angleški narod. Fremdenblatt iz Hamburga naravnost pozivlje Zed. države, da ves razvoj svetovnega položaja že kaže, da se Zed. države vprašajo, če ni historična potreba, da priznajo spremembo časa in tozadevno tudi store potrebne korake.

Parnik Queen Elizabeth odplul na morje

New York. — Angleški luksuzni parnik Queen Elizabeth, ki je veljal \$30,000,000, je odplul na morje iz newyorškega pristanišča. Pred osmimi meseci je ladja nenadno priplula v New York, da se izogne vojni nevarnosti. To je največja potniška ladja, ki je bila še kdaj zgrajena. Kam je odplula ni znano, toda sodi se, da bo prevažala vojaštvo, kot njena sestrška ladja Queen Mary.

Božično darilo

Frank Zupančič iz 17908 Brazil Road. je poslal našemu uredništvu koristno božično darilo, ki vsebuje 5 funtov težko redkev in endivijo, ki ni nič manjša kot ribniška reta. Vse to je njegov domači pridelek, ki se vzame z jeshim in oljem prijetno na znanje.

V Imperialu, Pa., je 23. okt. umrl John Potočnik, star 53 let in doma iz Lučne v Poljanski dolini na Gorenjskem. V Ameriki je bil 33 let in tu zapuščila žena, dva sinova in pet hčera.

Angleži so bombardirali italijanska municijska skladišča v Albaniji

Atene, 12. nov. — Tekom noči so angleški bombniki napadli albansko pristanišče Durazzo, kjer so imeli Italijani spravljeno ogromno zalogo municije. Poročilo zatrjuje, da so bombe razdejale mnogo skladišč in jih zažgale, da se je videl požar 100 milj daleč. Potem so Angleži bombardirali tudi albansko pristanišče Valono, kjer so tudi uničili Italijanom mnogo zaloge vojnega materiala.

S fronte se pa poroča, da so Italijani izgubili dozdaj preko 9,000 mrtvih v boju z Grki in da se Italijani umikujejo na vsej fronti. Italijanske mehanizirane kolone, ki se umikujejo ob obrežju, so v nevarnosti, da obče v blatu radi neprestanega deževja.

Pozdravi iz Floride

Mr. Robert Stern pošilja vsem prijateljem in znancem prav "tople" pozdrave iz Floride.

V REPUBLIKANSKEM TABORU JE GNEČA

Republikanci so sicer v okraju Cuyahoga izgubili volitve za svoje kandidate, vendar so se jim pa drugje odprla vrata, da je sedaj prava gneča za razne dobre in častne službe. Poglejmo, kaj vse imajo na razpolago. Imenovati morajo novega župana namesto senatorja Burtona. Ta bo odstopil enkrat koncem decembra, ker bo odšel 3. januarja v Washington.

Izpraznjeno bo mesto okrajnega sodnika, kjer je bil dozdaj sodnik Skeel. Ta je bil izvoljen za apelatnega sodnika. Na njegovo mesto bo najbrže imenovan načelnik mestne sodnije, Burt Griffin. To bo pa izpraznilo njegovo mesto in govori se, da bo imenovan na njegovo mesto mestni sodnik Julius Kovachy. Potem bo pa treba zopet nekoga dobiti na Kovachyovo mesto.

Tako bodo imeli republikanski juristi celo vrsto promovernih in razumljivo je, da se že zdaj gliha in baranta, sili, prosi in zahteva, da se politikarjem, ki bodo imeli pri tem besedo, kot je governor Bricker in okrajni načelnik Bender, kar v glavi vrtili. Še vedno se ne ve, kdo bo namestnik županu. Dozdaj se največ govori, da bo pomožni direktor postav Blythin, ali pa direktor Bubna. Župan Burton je samo toliko povedal, da bo moral biti njegov namestnik jurist.

SATAN IN IŠKARIOT

Po nemškem izvirniku K. Maya

"Izpolnil in napisal je za vsa izmed nas papir z žigom in pisanim imenom. Peljal nas v pristanišče, da smo se vkrivali na ladjo in na krov parni-ke na veliko morje sveta. Vozi-amo se okrog ameriške kobe-ke južne polute, kar je traja-mno mnogo dni meseca, da bi prišli in obstali in se izkri-vati v San Franciscu, kjer so nas-ložili na tole malo ladjo, da se-veda tukaj našega vodnika za-vepovednika in nas izkrcu v-amo, kjer se začne za nas no-velje življenje varčevanja, bol-je življenje v nabiranja denar-ja v glavnice, obresti in obrest-ih obresti."

"Kaj pa so bili vaši izseljenci stari domovini?"

"Bili so po poklicu ali roko-ali ali najemniki poleg posest-je ali pa posestniki koč-ic vrtin in poljskim zemlji-šom. Ko pa bodo minila leta de-let nalaganja obresti, bo imel izmed nas haciendo z ve-likimi nasadi in pašniki in-velami. Tako mi je rekel za-vepovednik, ki je bil takrat v-erjani je tako natiskano s črni-škami na belem papirju."

"Družba se je sestala k sestan-enoglasne seje, da izvoli in-veljati mene za svojega pogla-vo, kar se bo pozneje imeno-va zupan haciende del Arroyo. Vi-vedete tistikrat občutili željo-veljati ali potrebe, se smete z-prijaviteljstvo gotovosti obrniti-mene, na kar vam bom rad-veljati z radovoljnostjo in uslu-žbo."

"Ste vzeli s seboj tudi druž-ice?"

"Samo hčerko. Rebeka, mo-je poročena žena, je že pred-veljati leti šla, da umre in se-veljati v naročje svojih očetov, da imam le še Judito, otro-ko najjane zakona in edino-veljati svoje duše. Tamle stoji, gleda k nama. Dekle je, lepa-veljati in ljubezniva po znan-veljati Telo je podedovala po-veljati duha moči pa po očetu. Veljati je dedinja vsega premo-veljati mojega imetja in bo kma-veljati bogata dama in bodo kavalir-veljati te govali po njej vse roke in-veljati da bi bili ženi mojeg-veljati otroka. Pa izbrala si bo-veljati imenitnejšega izmed imenit-veljati ki bo imel plemstvo družine, veljati in premoženja."

"Kaj bo v primeri s takim ze-veljati Herkul, ki je prišel za njo-veljati poti do Mehike, čeprav je-veljati vere in ima komaj deseti-veljati denarja, ki ga lahko danes-veljati Juditi, svoji dušici, če bi-veljati —!"

"Herkul —? Koga menite?"

"Tistega potepina, ki sloni-veljati ob pregraji krova in ne-veljati nobenega očesa od nje, veljati ničesar več slišati in ne-veljati o njem."

"Ničesar več —? Je bila prej-veljati mišliti?"

"Na veliko žalost mojega sr-veljati —!"

"Kako pa sta se seznanila?"

"Obiskala je v mestu Poznanj-veljati mojega brata moje matere, ku-veljati so si vstopnice in so šli v-veljati predstavo cirkusa, da bi tam vi-veljati silno moč in mišice nekega-veljati Herkula, ki se je igral s težo ž-veljati nah drogovi in stokilogramskih-veljati bogel."

"Herkul in moja lepa hčerka-veljati se videla in sta se ljubila. Veljati ljubila mu je roko in zakon-veljati mojega vedenja in Herkul-veljati mislil ustanoviti tudi sam-veljati kusa, da bi se osamosvojil in-veljati slavnij njegov ravnatelj."

"Zvedel sem za zadevo lju-veljati in me je skorajda zadela-veljati mojih živcev in govoril sem-veljati roko lepe in grde besede, da-veljati od dvignil od kupčije, ki ven-veljati ni mogla nesti več ko samo-veljati, stoddotno izgubo."

"Vse je v groznje mojih besed-veljati bile brez uspeha in učinka, niti ne zmeni za njega."

Trije v soncu

"O žena, velika je tvoja vera; zgodi se ti, kakor želiš!"
Sv. Matej 15, 28.

Mati je sedela na zapečku in šepetaje prebirala jagode rož-nega venca. Skozi okna je prihajal v sobo medel soj debe-lega snega, ki je že poldrug mesec pokrival vrtove, dobrave in polja. Na steni je tikta-kala ura, ko glas iz onostrano-sti, enomerno, da bi človek slad-ko zaspal v tistem čudnem mol-ku.

Mati se je stiskala k mlačni peči. Njene postarne oči so se ustavljale na razpelo v kotu in na starih stenskih podobah.

"O ljubi Bog, daj, da bo ko-nec tega trpljenja! Zdrava Marija, milosti polna..."

— O božiču je bil sin štiri dni doma. Prišel je na sveti večer shujšan in zamišljen. Se te-daj si ni dal miru: sklanjal se je h knjigam in le malo govo-ril. Ko so se sosedovi otroci vračali s tepežkanja, je pobral knjige in pred odhodom rekel: "Mama, zdaj vam dolgo ne bom pisal. Ostanite zdravi — potrudil se bom, kolikor bo moč!"

Pritisnila je zima, da je po-kalo drevje. Zapadel je sneg, da je moral priti oddaljeni so-sed in ogrebsti slamnatno stre-ho. Steze so bile zametene. Na-veži so se stiskale štiri kokoši in petelin: za sinovo vrnitev. ... Odrezana od sveta, zapra-v v sneg, mrz in samoto je mati z božjo pomočjo prebila me-sec dni.

Tedaj je iz Ljubljane prišel obisk. Zašumel je sneg zunaj hiše in nekdo je lahko odpril vrata: zasmehljaj se je dekl-ški obraz.

"Bog se usmili, kod si pa pri-šla!" je vzdihnila mati in skle-nila roke.

Deklica je bila visoko zasne-žena in rdeča od napora: čez kolena je bila gazila sneg. Brž se je preobila, sedla k peči in zložila na klop kruha, mesa, si-ra, sladkorja.

"Pozdravlja vas, mama, in-je v skrbih, kako vam gre."

"Tudi jaz sem v skrbih — vsak dan zmolim rožni venec, da bi mu šlo po sreči —"

"Ne bojte se, mama, še maj-hen čas —"

Zunaj je začel naletavati sneg. Od nekod je priletel br-glez in odločno kljuval po lese-ni steni.

Se majhen čas —

— Mati je odmolila rožni ve-nec. Zazdela se ji je, da postaja soba svetlejša, bolj prazni-čna. Zima je bila brez dvoma na umiku, kajti februar se je bližal koncu.

Nenadoma je zaslišala hojo po snegu, hrupno otepanje škornjev pred vežnimi vrati, trde korake po veži, potem pa zagledala poštarjevo usnjeno torbo in njegov prijazni obraz.

V rokah je držala tednik in pismo — majhno belo sinovo pismo. Srce ji je hitreje utripa-lo, in ko je odpirala, so ji drge-tale drobne, suhe, žilnate roke. "Draga mama! Sporočam vam veselo novico, ki ste jo dolgo in težko čakali: danes sem končal svoje šole —"

Sedla je na stol in se zazrla v svete podobe.

"Češčen in hvaljen ljubi Bog in ljuba Marija, da sem jaz to dočakala!"

Začutila je, da so se ji oči napolnile s solzami. Nenado-ma ni videla ničesar več, solze so teklo po zgubanih licih. Le-soba je bila vedno bolj svetla, velika, topla, domača —

Mati je sedela sklonjena pri mizi in jokala. Njeno šibko, zgarano telo se je stresalo v ihtenju. Morala je dati iz sebe prestano trpljenje, pomanjka-nje, skrbi, upanje, bojazen, ča-kanje dolgih, dolgih let.

Ko je vstala, ji je bil obraz obsijan z gorjijo.

Na veži so bili še petelin in tri kokoši, četrto je mati ob ti-hi radosti, ob lepim mislih na-devala. Na mizi sta se hladila hleb kruha in lepo zapečena potica, zraven se je sušil ru-men zvaljan mlincev za rezan-ce. Soba je dišala prijetno ka-akor pred največjimi prazniki. Zunaj se je trudilo sonce, da bi predrla oblake. Mrz je blago-dejno popuščal.

Ko se je bližal večer, je mati pobrisala razpelo v kotu, sten-ske podobe, okna, klopi, knjižno omarico, si na vežo prinesla drv in vode.

Zazvonilo je zdravamarijo.

Na obzorju je vzhajal velik okrogel mesec. Ni prižgala lu-či. Pokleknila je in dolgo mo-lila...

Drugo jutro je hitela od prve maše in ni se menila za ljudi, ki so jo radi spraševali, kdaj sin dovrši šole. Danes bi jim na ves glas zaklicala: "Končal je, Bo-gu hvala, in najino posestevce brez dolga!" Toda morala je hitro domov kuhat južino.

Zakurila je, da so prasketala suha drva. Ob ognju so če-peli sajasti lonci. Mizo je po-krila s starim pisanim prtom, prinesla nanjo zadnji krožnik rdečih jabolk in steklenico tem-nordečega borovničevca, a na drugi krožnik je narezala po-tice. Pogledala je na uro, nato je namazala kokoš in potisnila k žerjavici veliko črno kozo. Ko je po viaduktu piskajoč zdr-vel ljubljanski vlak, je bilo že slišati iz peči sladko čvrljenje.

Prišla sta po ozki snežni ga-zi: ona spredaj, on za njo. Nad njima je trepetalo sinje nebo, okrog njiju je bila po snegu razlika sončna luč, da je jema-lo vid.

Stisnili so si roke, kot se pri-srčneje ne bi mogli poljubiti. Tiho, svetlo so zrli drug v dru-gega, dokler ni sin, ki se je bil prejšnji večer zagorel vrniti s tridnevnega smučanja, vzklik-nil:

"Dober dan, mama!"

Materi je bilo, kot bi se ji bil sin vrnil po dvajsetih letih —

Z najlepšimi željami so dvig-nili tri kozarčke borovničevca in izpili. Mati je odhitela na vežo h kuhi, onadva pa sta je-ola jabolka in se gledala, da so se jima oči zapirale od zado-voљstva.

Mati je pripravila obilno in okusno južino. Prinašala je in odnašala, sama je le bežno mo-gla kaj pojesti. Pa saj ji ni bi-lo za jed! Gledala je svoja ot-roka... zdela se ji je, da sa-nja...

"Na lepo bodočnost!" je za-klical sin.

Vino v treh dvignjenih ku-picah je bilo ko rubini. Slast brezmejne jasnine je zajemala družino.

Sin je gledal sliko svojega prvega, že davno umrlega učitelja, ki je v pozlačenem okvi-ru visela na steni: dvajset let.

Gledal je Marijino podobo: petnajst let... Gledal je ma-terin rožni venec, ki je bil obe-šen nad njegovo posteljo: dva-najst let... Ob začetku njego-vega šolanja je bila kupila dva: zase in zanj. On je red-ko kdaj molil nanj... bila so razgibana leta...

Mati je ljubeče položila de-snico na hčerko... levico na si-na... Povesila je oči. Ali je vedela, da je bilo med tema mladima človekoma že tisoč vročih misli in na pol razodeti-h želj, že tisoč hladnih odpovedi in stisnjenih ust?

"Odprimo okna!" je vzklik-nil sin. Ko je sonce planilo v sobo in se je vino na mizi še kristalneje iskalo, je govoril:

"Začenja se novo življenje. Dolgo smo ga čakali in bilo je mnogo težav. Zdaj se nam smehlja bodočnost."

Tedaj mu je obraz nenado-ma otrdel.

"Po svetu divja nova vojna. Tisoči umirajo, mladi in zdra-vi fantje kakor jaz. Tisoči ta-vajo brez doma, brez svojcev. ... Kaj, če metež zgrabi tudi nas? Kako moremo —"

Deklica mu je z dlanmi za-prla usta in mati pri peči je presunljivo zavzdihnila. Vno ga je bilo premoglo in je pove-dal, kar mu je težilo srce in če-sar bi ne smel govoriti na tako lep dan...

Z roko si je segel v lase in se nasmejal.

"Kakšno božje sonce sije da-nes! Stopimo ven!"

Od strehe je obilno kaplja-lo. Sneg je bil južen, da so se noge globoko pogrezale. Med obzorji se je bočilo modro ne-bo. Pri skednju je zapel pete-lin. Slišati je bilo zvonko cur-ljanje snežnice v pločevinast žleb in klockotanje v vodnjak. Med zidanicami so se oglašali vriski. Od daljne podružnice je prihajalo zdaj glasnejše zdaj tišje pritrkavanje.

Nenadoma je s skednja zgr-mel veliki plaz snega. Prisojna streha se je nesmehtila, živo-rdeča ko sramežljivo dekle. Skedenj pokrit z opeko — pr-vo izpolnjeni up!

Vsi trije so stali pred hišico v razkošnih sončnih pramenih zadovoljno mežikali in poslu-šali, kako pri Svetem Križu vrh grebena zmagovalno buči ju-žni veter. (V.B.)

Dva viteška moža

V znanem francoskem me-stu Bordeaux, ki so ga tudi za-sedili Nemci, ne vihra na nobe-nem javnem niti zasebnem sta-novanju nemška zastava. Ka-ko je prišlo do tega, nam po-ve naslednja zgodba, ki je pol-na pravega, sodobnega vite-štva.

Ko so Nemci vkorakali v Bor-deaux, se je podal nemški pol-kovnik, ki je imel urediti vso organizacijo zasedbe, v mest-no hišo k tedanjemu županu in sedanjemu francoskemu notr-ministru Adrienu Marquetu in zahteval od njega, naj takoj ukaže razobesiti nemške zasta-ve na določenem številu po-slopij.

Župan je na to zahtevo mir-no odvrnil: "To je nemogoče!" Nemškega polkovnika je ta odgovor začudil in nekoliko vznejevoljil: "Slišite, gospod župan," mu je vljudno, toda z energičnim prizvokom dejal, "danes smo mi tu gospodarji. Vidite, da sem v prednosti pred vami."

Adrien Marquet je odvrnil, ne da bi trenil: "Motite se, gos-pod polkovnik, 'prednost je na moji strani.'"

"Kako morete to dokazati," je zdaj vprašal polkovnik, ra-doveden, kaj bo župan pove-dal.

Preprosto in nevsiljivo je Adrien Marquet povedal tole: "Vi ste mladi. Vi ste polkov-nik. Upate, da boste postali ge-neral in verjetno se bo to zgo-dilo prav kmalu. Predvsem pa upate, da boste čim prej videli vašo nemško domovino. Jaz pa sem prišel na konec svojega

življenja in svoje kariere, ako me prislilita, da izpolnim vaše povelje. Morete me dati na mestu ustreliti, toda to prav nič ne bo spremenilo moje odločit-ve, kajti meni ni nič več dosti do življenja. Vidite torej, gos-pod polkovnik, da so vse pred-nosti na moji strani."

Nemški polkovnik je te be-sede poslušal z resnim obra-zom. Nato se je dvignil, stisnil roko županu in dejal: "Vse, kar morem storiti, je to, da ukažem, da v Bordeauxu ne sme viseti nobena nemška in nobena francoska zastava..."

In tako se je tudi zgodilo.

IZ DOMOVINE

— V vodi ga je zadela kap. V Mednem je na Veliki Šmaren izginil v valovih Save mlad ne-znanec. Ostali kopalci so ne-srečnika potegnili na suho. Po-skušali so ga obuditi k življe-nju z umetnim dihanjem, a nji-hov trud je ostal zaman. Iz vse-bine pisma, ki so našli v nje-govi obleki, so kasneje ugotovi-li, da je utopljenec Alojz Vran-čar, star 20 let, po poklicu tr-govski sotrudnik, uslužben pri trgovcu Franju Novaku na Kongresnem trgu v Ljubljani, doma pa iz Metlike. Nesrečnega Alojza Vrančarja je v vodi za-dela srčna kap.

— Živini para trebuhe. Po podgorjanskih vaseh se klati na-silnež, ki mrevari živino in ji para trebuhe. Doslej je opravil svoje ostudno delo v dveh kra-jih. V Selu pri Stopičah v šmi-helski občini je pri posestniku Francu Turku ponoči prepral trebuh telci in ovci. Pri posest-niki Mariji Novakovi pa je trem ovčam prerezal trebuhe. Orožni-ki iščejo zločinca.

— Spominska plošča pisatelja Janka Kersnika. Na Brdu pri Lukovici je bila prisrčna slo-venost. Na več kakor tri sto-letja starem gradu, ki ima pe-stro zgodovino, sta bila odkrita spominska plošča in relief pis-atelja Janka Kersnika, ki se je rodil tu 4. septembra 1852. Plo-šča in relief je oskrbelo počitni-ško društvo "Bistrica" v Kamni-ku. Slovesnosti se je udeležilo lepo število domačinov, prijate-ljev in častilcev pisatelja.

— Vlak je povozil družinskega očeta. Službujoči železniški cbhodnik je našel na progi med Savo in Mošenikom mrtvega neznanca, ki je ležal na tračni-cah 45 letnega Avguština Gašparja, ki je bil že dolgo vrsto let žagar na Rotarjevi žagi v Mošeniku. Uvedena je uradna preiskava je dognala, da je pri-šel Gašpar po nesreči pod vlak. Zapustil je ženo in pet majhnih otrok.

— V železno ograjo je zavo-zil na strmini. Na državni ce-sti Maribor — Kamnica je pod gostilno Mdravs zapeljal na znani hudi strmini s kolesom zidar Franc Sebek, ki je zapo-slen v Selnici, doma pa je iz Križevcev pri Ljutomeru, z vso brzino v železno ograjo ter se je hudo poškodoval po obrazu. Reševalci so ga pripeljali v bol-nišnico.

MALI OGLASI

Trgovski prostor

V najem se da trgovski pro-stor, pripraven za salun ali re-stavrant. Tam se dobi v najem tudi sobe, s hrano ali brez. Po-izve se na 15220 Saranac Rd. zadej, blizu NYC mostu. (269)

Delo dobi

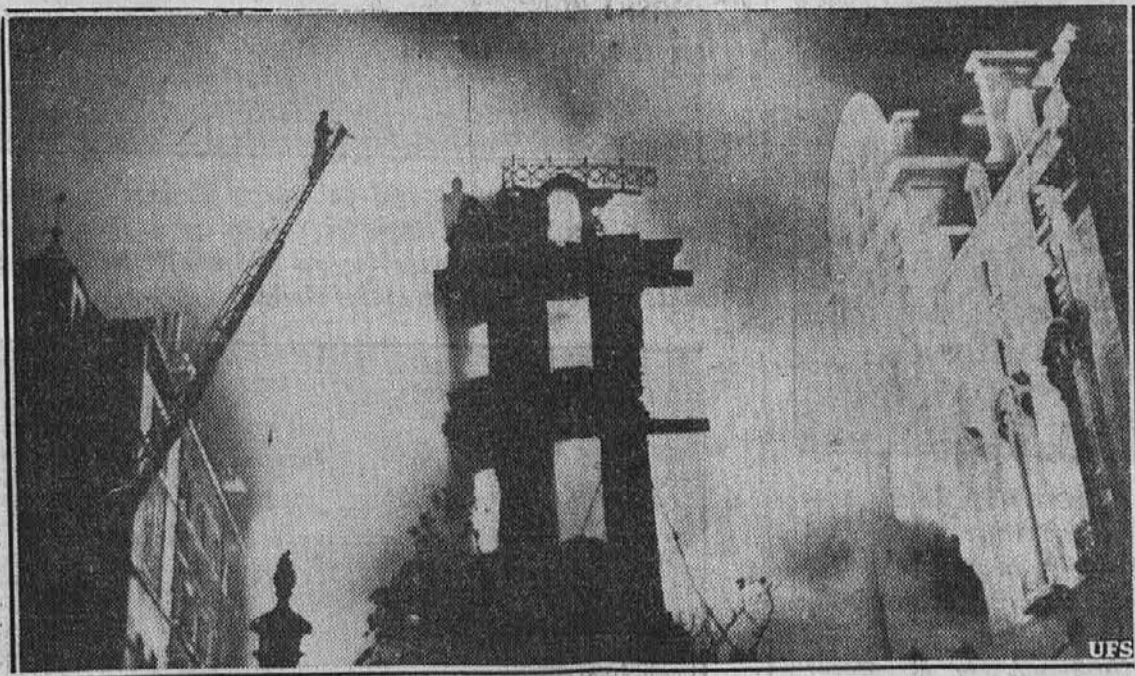
inteligentno dekle za splošna hišna dela. Dobra plača, nič pranja. Dr. G. Rosen, FA 7578. (269)

Stanovanje se odda

obstoječe iz 6 sob, zgorej kopa-lišče, furnez, za odraslo druž-i-no. Nahaja se na 1046 E. 74th St. Vpraša se na 1053 E. 72nd St. (268)

Išče se

Joe Porle. Pred 20 leti je živel v Clevelandu. Išče ga sestra Neža Porle, 149 N. Brockway Ave., Youngstown, O. (268)

Vsled vžigalnih bomb, katere mečejo Nemci v raznih delih Londona, je izbruhnilo precej požarov, da imajo londonski gasilci polne roke dela. Gornja slika nam kaže gasil-ce pri težavnem poslu na zapadni strani Londona. Slika je bila posneta v trenutku, ko so padale bombe.

Da ne bo kdo mislil, da samo Nemci delajo škodo v angleških mestih, nam prica zgornja slika, da se tudi Berlinu ne godi nič boljše kot Londonu. Tu vidimo nemške gasil-ce pri gašenju požara, ki so ga povzročile angleške bombe v Berlinu.

Sigrid Undset:

KRISTINA — LAVRANSOVA HČI

II.—ŽENA

Res je, težke čase so morali pogosto preživljati, ko so se kralji in njihovi tekmeči vlačili z vojskami po deželi. Seveda, ljudje še pomnijo čase, ko so morali bežati z živino, ženami in otroki v gore, dočim so bili njihovi dvori po dolini v plamenih. Sam sem jih slišal o tem pripovedovati. Vem pa, da se spominjajo še nečesa drugega — rodni svojih očetov, ki so tudi bili v vojnih trumah; ne samo mi, Erling, ne, za oblast so z nami vred igrali tudi kmetijski sinovi, tudi oni — dogajalo se je, da so kdaj priigrali naša dedna posestva. Če v deželi velja zakon, se ne more dogoditi, da bi sin vlačuge iz Skidana, ki ne pozna imena svojega očeta, dobil vdovo fevdnika in njena posestva, kakor je to dobil Reidar Darre — njegov potomec je bil kar dober za moža tvoje hčere, Lavrans, in zdaj ima nečakinja tvoje žene, Erling. Zdaj vladata zakon in pravica —; kako se to godi, ne vem, to pa vem, da prehaja kmetijska zemlja v naše roke, in sicer s pomočjo zakona — čim večjo veljavo ima ta, tem hitreje izgubljajo oni moč in pravico, da bi smeli odločevati v državnih ali svojih lastnih stvareh. In to, Erling, to ve tudi kmet! O ne, nikar ne mislite, gospodje, da si množica ne želi nazaj tistega časa, ko je mogla izgubiti svoje dvore zaradi ognja in nasilja — jih pa spet pridobiti z orožjem, in še več, kot se da pridobiti z zakonom —

Lavrans je priklimal. "Erlend v tem ne misli docela napak," je rekel počasi.

Toda dvignil se je Erling Vidkunsson:

"Je mogoče — da se ljudstvo bolje spominja tistih redkih mož, ki so vzrasli iz majhnih razmer in postali gospodje — v času, ko je govoril meč — kot pa tistih neizrečno mnogih, ki so poginili v največjem uboštvi in strašni bedi. Dasi malemu človeku nihče ni bil tako okruten gospodar kot ravno ti — mislim, da je po njih nastal tisti pregovor o kmetu, ki pride na konja. Človek mora biti za gospoda rojen, sicer bo krut gospod — če pa je kot otrok vzra-

sel med hlapci in deklami, bo toliko lažje razumel, da smo brez malega človeka v mnogih ožirih vse življenje kot otroci, ki si ne znajo pomagati, da pa jim moramo radi Boga, a prav tako radi nas samih služiti s svojim znanjem in jih braniti s svojim viteštvom. Še nikdar ni mogla obstajati država, ne da bi bili velikiški mogli, pa tudi hoteli s svojo močjo ščititi pravice malega človeka."

"Ti bi se z mojim bratom prav lahko kosal v pridiganju, Erling," je smehljaje se rekel Erlend. "Vendar pa mislim, da so ljudje iz drontheimskega okrožja imeli nas velikaše rajši v tistih časih, ko smo še jemali njihove sinove s seboj na vojne pohode, ko smo svojo kri, pomešano z njihovo, prelivali po palubah in s svojimi hlapci lomili prstane in si delili plen. — Da, Kristina, ali sliši, včasih spim z odprtim ušesom, kadar Sira Eiliv bere iz tistih debelih knjig."

"Blago, ki si ga je človek po krivici pridobil, ne doseže tretjega dediča," je dejal Lavrans Bjorgulfsson. "Ali še nisi tega slišal, Erlend?"

"Slišal sem že!" se je Erlend na glas zasmeljal. "Samo videl še nisem kaj takega —"

Erling Vidkunsson je rekel:

"Stvar je taka, Erlend, malo jih je rojenih za gospode, toda vsi so rojeni zato, da služijo; prava gospodščina je to, da je človek služabnik svojih služabnikov —"

Erlend je prekrizal roke za tilnikom in se smehljaje pretegnil:

"Na to nisem nikdar pomislil. In tudi ne verjamem, da bi mi moji najemniki morali biti hvaležni za kakšno uslugo. Navzlic temu, kakor je čudno, me imajo po mojem mnenju kar radi —"

Priliznjeno se je pritisknil z licem h Kristinini črni mačici, ki mu je bila skočila na ramo in mu je prede, z usločenim hrbtom stopicala okoli vratu. "Pač pa moja soproga tamle — ona je najbolj uslužna žena — čeprav nimate vzroka, da bi to verjeli — bokali in vrči so namreč prazni, Kristina!"

Orm, ki je doslej molče sedel sam zase in poslušal pogovore mož, je takoj vstal in odšel iz sobe.

"Gospodinji je bilo tako dolg čas, da je zaspala," je dejal smeje se Haftor. "Krivi ste pa tega vi — zakaj mi niste dali, da bi lepo v miru kramljali z njo, meni, ki vem, kako je treba z ženskami govoriti —"

"Kajpada, ti pogovori so bili gotovo predolgi za vas, gospa," se je pričel opravičevati gospod Erling, toda Kristina mu je z nasmehom odgovorila:

"Res je, gospod, nisem vsega razumela, o čemer ste nočoj tukaj govorili, vendar si bom vse to dobro zapomnila, in časa imam vendar zadosti, kesneje o tem razmišljati —"

služkinjami, ko so te zapustile sobo.

Možje so spet začeli popivati. Gospod Erling in Lavrans sta se nekajkrat spogledala, nato je vitez dejal:

"Hotel bi, Erlend, spregovoriti s teboj o nečem. Prejkone bodo od ozemlja krog vašega fjorda in od Mora zahtevali vojni davek: ljudje na severu se boje, da bi poleti že spet ne prišli Rusi z večjo silo, tako da bi ne mogli sami braniti deželo. To je tedaj prvi dobiček od tega, da imamo skupnega kralja s Švedo —pravično bi gotovo ne bilo dopustiti, češ, naj ga prebivalci Haalogalanda sami poberejo. Je pa stvar taka, da je Arne Gjavvaldsson prestar in preveč bolehen — nanesla je torej beseda na to, da bi za povečljnika kmetskega ladjevja, na tej strani fjorda postavili tebe. Kaj praviš k temu —?"

Erlend je plosnil z rokama — obraz mu je ves zažarel:

"Kaj pravim k temu!"

"Do kakšnega velikega ladjevja bo pač komaj prišlo," je takoj zavrl Erling. "Toda vse je na tem, če pridobimo za to župane — Ti si zdaj znan tukaj v deželi — med gospodi svetovalci je bilo govora o tem, da si morda ravno ti mož, ki bi v teh rečeh kaj dosegel. Mnogo se spominjajo, da si si pridobil ne malo slovesa, ko si pri grofu Jakobu ukazoval deželni brambi — sam se spominjam, da sem slišal, ko je pravil kralju Haakon, kako malo modro je kralj ravnal, ko je tako ostro kaznoval nadarjenega mladega moža; dejal je, da ti je namenjeno, da boš opora svojemu kralju —"

Erlend je tlesnil s prsti:

"Pa menda vendar ne, da bi ti postal naš kralj, Erling Vidkunsson! Ali morda to namerjate," je vprašal glasno smeje se, "da bi Erlinga postavili za kralja?"

Erling je dejal nestrpno:

"No, Erlend, kaj vendar ne razumeš, da sem resno govoril."

"Bog pomagaj — ali si se mar

poprej šalil? Mislim sem, da si ves večer resno govoril — no, no, pogovorimo se torej resno, povej mi vse o tej stvari, sorodnik —"

Kristina je spala z otrokom v naročju, ko je Erlend prišel v kamro. Zanel je borovo trsko ob žerjavici na ognjišču in precej dolgo osvetljeval obadva. Kako lepa je — in kako lepega sina imata! Kristina je bila zdaj zmerom tako zaspala na večer — komaj je legla in vzela dečka v naročje, že sta obadva spala. Erlend se je nekoliko nasmehnil in vrgel trsko spet v ogenj. Začel se je počasi slati.

Spomladi odpluti na sever z Margygre, v spremstvu še treh, štirih dobro opremljenih ladij! Haftor Graut s tremi ladjami iz Haalogalanda — pa saj Haftor nima nobene izkušnje, ukazoval mu bo po mili volji; da, postalo mu je jasno, da bo smel tukaj le on zapovedovati. Kajti boječ in plah ta Haftor ni videti. Erlend se je v temi pretegoval in smehljaj. Izprva je mislil, da bi nabral posadko za Margygre, zunaj iz Mora. Ampak doma v srenji in v Birgiju je nič koliko čvrstih, čilih fantov — izbral si jih bo lahko kar najboljše —

Zdaj ni poročen dosti več kot leto dni. Nosečnost, pokora in post, in zdaj nič drugega kot fantek na vseh koncih in krajih, podnevi in ponoči. In vendar — ona je še zmerom ista, sladka, mlada Kristina — če bi se mu

posrečilo, da bi ji za kratek čas izbil iz glave župnikove pridige in požrešnega dojenčka.

Poljubil jo je na ramo, vendar ni začutila. Ubožica naj le spi — saj ima on toliko premišljevali to noč. Erlend ji je obrnil hrbet, ležal in strmel v sobo, v kupček žerjavice na ognjišču. Da, prav za prav bi moral vstati in jo pokriti s pepelom — pa se mu ni dalo.

Po drobcih in brez zveze so vstajali pred njim spomini iz mladosti. Pramec se trese in čaka trenotek na val, ki mu drvi nasproti — morje pljuske čer-

Slika nam predstavlja grškega kralja Jurija II., ki je odklonil italijanski ultimatum, obenem pa je apeliral na vsakega posameznega vojaka, da napravi svojo dolžnost. Kralj pravi, da se bo Grčija raje borila kot pa ustregla Italijanom.

Slika nam predstavlja pobeglega bivšega rumunskega kralja Karola, ki je stopil iz svojega avtomobila v Madridu. Karol in njegova ljubica sta bila aretirana, ker je tako zahtevala sedanja rumunska vlada.

Po nacističnem bombnem napadu v Londonu reševalci izkopavajo žrtve izpod razvalin. Slika nam kaže reševalce, ki ravno rešujejo neko žensko, ki je bila zajeta pod razvalinami svojega doma. Slika poslana iz Londona.

zenj. Mogočni hrum viharja in morja. Vsa ladja se je vdala pod pritiskom valov, jambor ureže svoj divji lok skozi podečje se oblake. To je bilo nekje zunaj pred hollandsko obalo. Ves prevzet je Erlend začutil, kako se mu oči polnijo s solzami —. Doslej se še sam ni zavedal, kako so ga ta brezdelna leta mučila.

Drugo jutro sta Lavrans Bjorgulfsson in gospod Erling Vidkunsson stala na gornjem koncu drovišča in ogledovala nekaj Erlendovih konj, ki so se prosto pasli zunaj ograje.

"Jaz mislim," je rekel Lavrans, "če bo Erlend pri tem zborovanju zraven, potem bo — kot kraljev in kraljeve matere sorodnik — dobil tako mesto in dostojanstvo, da bo moral biti med prvimi. Ne vem pa, go-

spod Erling, če po svojem mnenju lahko zaupate, da ga njegova sodba o teh stvareh morda spelje na nasprotno stran. Ivar Ogmundsson poskusi ukreniti zoper nas — Erlend tudi s tistimi možmi v tesnih vrstah, ki bodo šli z gospodom Erlingom —"

"Komaj verjamem, da se gospod Ivar česa lotil," je rekel Erling Vidkunsson. "In Munar nan —" Erling je malce nabil ustnice. "Munar je dovolj pameten, da ne bo silil zoper — saj ve, da bi sicer vsem mogo postati očitno, kako malo ali kako malo velja Munar Ogmundsson." Obadva sta se vesta kot jaz, Lavrans Bjorgulfsson, ker imate tam čez rodovino in sorodnike, radi švedski gospodje primajo, da bi bili naši vitezi njim.

Dobra in zdrava pijača!

Čokoladno mleko je zelo priljubljeno, tako pri odraslih kot pri otrocih. Ne samo, da ima prijeten okus, ampak je vrhu tega tudi bogate redilne vsebine, zato je zlasti priporočljivo za otroke.

Dajte otrokom čokoladno mleko in redil se to, da ga bo veselje pogledati.

CLOVER DAIRY

"APPROVED DAIRIES MILK"

1003 E. 64th St.

Tel.: ENdicott 4228

PRIJAZNO VABIMO

VSE CLEVELANDČANE

NA

BAZAR

PRI FARI SV. LOVRENCA

PRICNE SE V ČETRTEK 14. NOVEMBRA IN JE VSAK VEČER DO NEDELJE

V nedeljo bo bazar od treh popoldne naprej.

Zvečer se bo oddalo za \$300 nagrad v gotovini.

Bazar se vrši v dvorani pod novo cerkvijo

Pridite, da boste odnesli domov lepe in koristne stvari z našega bazarja!

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena in stane samo:

\$ 2.00

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA

6113 St. Clair Ave.

Cleveland, O.

Prihranite si denar, ako naročite vašo božična darila sedaj. Mi vam jih shranimo do božiča.

NORWOOD APPLIANCE & FURNITURE
6104 St. Clair Ave.
819 E. 185th St.

OBLAK MOVER

Se priporoča, da ga pokličete, kadar se nameravate seliti. Delo garantirano in hitro. Pokličite nas, pa se bomo zglasili pri vas in povedali, koliko vas bo stala selitev. Obrnite se z vsem zaupanjem na svojega starega znanca

JOHN OBLAKA

1126 E. 61st St.

6122 St. Clair Ave.

HE 2730.